
Dopisy a e-maily

Dopisy a e-maily

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

14.10.2009, rubrika: Názory, strana: 12

Prezident Klaus a král Jiří z Poděbrad
Poslední ryze český král Jiří z Poděbrad má pověst muže, který chtěl spojit evropské panovníky mírovou smlouvou. Nepovedlo se mu to, do dějin se však zapsal jako ten, který předběhl svou dobu. Je ještě brzy hodnotit, jak se do dějin zapíše současný prezident. Možná jako ten, který hájil názor proti všem, nebo jako ten, který svěhlavě prosazoval svou.

„Pak teprve (po schválení Lisabonské smlouvy v Irsku) eventuálně přichází na pořad podpis prezidenta a já nemám důvod být dalším z Evropanů, kteří tlačí na Irsko, aby udělali něco,“ uvedl Klaus v listopadu.

Tři čtvrtě roku čekal prezident na výsledek irského referenda a na domácí scéně nabádal senátory, aby poslali Lisabon k Ústavnímu soudu. První podmínka odpadla, „naštěstí“ je zde druhá. Na Ústavní soud však není spolehnutí, nerozhoduje tak, jak si politici přejí, a tak Klaus vyrukoval s podmínkou třetí.

Evropě to osladíme, bylo sloganem našeho předsednictví. Po odstřelení vlády zůstala hořká pachuč. Evropě to osladím, jako by teď říkal Václav Klaus. Horší bude, až to Evropa začne sladit nám.

Tomáš Pavlů, Praha

Diplom a vzdělání jsou dvě různé věci
Petr Honzejek v textu Ivánkova univerzita (HN 7. října) vychází z mylného, byť rozšířeného názoru, že vzdělání může být předmětem trhu a že diplom je dokladem vzdělání.

V Plzni se přece nekupčilo se vzděláním. I kdyby byla (kvalitní) vysoká škola v každém městě, vzdělání za několik měsíců neposkytne žádná. Diplom ovšem ano, pokud to někdo umožní. Kdo diplomy získávalipochybným způsobem, zjevně to nedělal proto, aby se něco naučil.

Diplomy mu krom uspokojení vlastního ega měli umožnit snáze získávat a udržet pozice poslanců, zastupitelů, prezidentů, viceprezidentů, členů dozorčích rad atd.

Za tuto praktickou ukázkou regulace počtů absolventů vysokých škol prostřednictvím neviditelné ruky trhu bychom vlastně měli být plzeňské fakultě všichni vděční. A vzít si poučení z toho, kam se můžeme dostat, přestaneme-li dbát na každodenní kontrolu věcí veřejných.

Jiří Rákosník, Praha

I pražská práva na UK mají svého kostlivce
Adriana Krnáčová (V Plzni lze zahlédnout celé Česko, HN 8. října) ví o čem mluví a píše. Přesto doufám, že v Plzni se odráží pouze část Česka, a to ta horší. Je ale pravda, že plzeňská práva nejsou jedinou fakultou, která veřejnosti lecos dluží.

I na půdě té pražské stále vězí kostlivec
neobjasněné korupční aféry s prodejem přijímacích zkoušek v polovině 90. let. Zapletení měli prý styky „nahore“ a nebylo prý radno se věcí zabývat. Je tomu tak dodnes?

Luděk Rychetník, ludekr2@volny.cz